

# ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»  
(Ίωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●  
"Όργανο ὁμωνύμου Συλλόγου  
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα  
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:  
2103212713 - 2103212107  
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 59ο - ΤΕΥΧΟΣ 614 ●  
● ΜΑΪΟΣ 2016 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ίωάν. α' 29) ●

## Ἡ κρυμμένη ἀνάστασις

«Ὁλβιος τάφος! Ἐν ἐναντῶ γάρ δεξάμενος  
ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημιουργόν»  
(ὠδή ζ' καν. Μ. Σαββάτου)

### Σφράγισαν τὴν Ἀνάστασι

**Κ**ρυμμένος ὁ Χριστός. Κρυμμένη ἡ Ἀνάστασις. Κρυμμένο στὸν τάφο τὸ σῶμα. Ἐτσι φαίνεται ἡ Μεγάλη Παρασκευὴ στοῦ δειλινὸ καὶ τὸ ἑσπέρας. Ψάλλουμε: «Ἡ Ζωὴ ἐν τάφῳ». Ἡ Ζωὴ κρυμμένη στὸν τάφο. Τὸ ἄβγό, πού βάφουμε γιὰ τὸ Πάσχα κόκκινο, εἶναι σύμβολο τῆς Ἀναστάσεως. Σύμβολο τῆς ζωῆς ἐν τάφῳ. Ἀπόλυτα σφραγισμένο τὸ ἄβγό. Στεγανὰ κλεισμένο. Τίποτε δέν βλέπουμε μέ γυμνὸ ὄφθαλμό. Μέ ἀκτίνες διακρίνεις τὴ ζωὴ, πού κρύβεται μέσα. Καὶ σέ κατάλληλη ἐπίτασι τὸ ἄβγό μᾶς χαρίζει μία καινούργια ζωὴ, ἕνα πουλί πού κελαηδεῖ.

Σφραγισμένος ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ. Τὸν σφράγισαν τρεῖς σφραγίδες:

● Ἡ *μία* εἶναι ἡ μεγάλη πέτρα, πού κύλησαν ὁ Ἰωσήφ καὶ ὁ Νικόδημος, οἱ διάκονοι τῆς ταφῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, «ὁ λίθος ὁ μέγας εἰς τὴν θύραν τοῦ μνημείου» (Ματθ. κζ' 60).

● Ἡ *ἄλλη* εἶναι ἡ στρατιωτικὴ ἀσφάλεια, πού τοποθέτησε ὁ Πιλάτος ἔξω ἀπὸ τὸ μνημα. «Ἡσφαλίσαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας» (Ματθ. κζ' 66).

Εἶδατε ποτέ φρουρὰ ὠπλισμένων στρατιωτῶν ἔξω ἀπὸ μνημα, ὄχι ὡς τιμητικὴ, ἀλλ' ὡς πολεμικὴ; Ποιὸς φοβάται ἕνα νεκρό; Καὶ ὁμως, τὸ νεκρὸ Ἰησοῦ Τὸν φρουροῦν στοῦ κρατητήριου τοῦ θανάτου, ἀφοῦ φοβοῦνται ἐκεῖνο, πού ὄντως συνέβη: τὴν Ἀνάστασι.

● Ἡ *τρίτη* σφραγίδα εἶναι ἡ ψυχολογικὴ. Ἡ μελαγχολία τῶν Μαθητῶν. Κάποτε ἡ μελαγχολία εἶναι τὸ σφράγισμα, ὁ ἀποκλεισμός τῆς ἐλπίδας. Τάφος χωρὶς ἐλπίδα γιὰ τοὺς Μαθητές. Τάφος σφραγισμένος καὶ φρουρούμενος.

Καί ὁμως, μέσα σ' αὐτό τόν τάφο ἦ-  
ταν κρυμμένη ἡ Ἀνάστασις.

### Στό λυχνοστάτη τῆς Ἀναστάσεως

Στήν ἐπί τοῦ Ὄρους ὁμιλία λέγει ὁ  
Κύριος: «Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι  
ἐπάνω ὄρους κειμένη, οὐδέ καιοῦσι λύ-  
χρον καί τιθέασιν αὐτόν ὑπό τόν μόδιον,  
ἀλλ' ἐπί τήν λυχνίαν» (Ματθ. ε' 14).

Υπάρχει ὑψηλότερη κορυφή ἀπό τό  
Σταυρό; Εἶναι ἡ κορυφή τῆς ἀγάπης  
καί τῆς ζωῆς.

Ἦταν, λοιπόν, δυνατόν νά κρυφτῆ ὁ  
Χριστός «ἐπάνω ὄρους κείμενος»; Ὅλοι  
Τόν βλέπουν καί Τόν θαυμάζουν.

- Τόν θαυμάζει ὁ ἥλιος καί ὑπο-  
κλείνεται μπροστά στή λάμψη τῆς ζωῆς  
Του.

- Τόν βλέπει ἡ γῆ καί σείεται ἀπό  
τῆ ζωντανή δύναμί Του.

- Τόν ἀκούει ὁ ληστῆς καί μετα-  
νοεῖ καί παίρνει πρῶτος τό εἰσιτήριο τῆς  
Ἀναστάσεως.

- Τόν παρακολουθεῖ ὁ ἑκατόνταρ-  
χος καί Τόν ὁμολογεῖ ὡς τόν ἀληθινό  
Θεό.

Πάνω στό Σταυρό εἶναι ἀνεβασμένη  
ἡ ζωή τῆς Θεότητος. Κρυμμένη στό νε-  
κρό Σῶμα, πού θέλησε νά καρφωθῆ.

Πάνω στό Σταυρό «οὐ δύναται πόλις  
κρυβῆναι». Ἡ Θεότητα δέν μπορεί νά  
κρυφτῆ. Ἡ νέα πόλις δέν μπορεί νά κρυ-  
φτῆ. Ἡ νέα δύναμις, πού λέγεται Ἀνά-  
στασις, δέν μπορεί νά κρυφτῆ.

Τοποθετήθηκε στόν τάφο τό Σῶμα  
τοῦ Ἰησοῦ. Λέει ὁμως ὁ Χριστός: «Οὐδέ  
καιοῦσι λύχρον καί τιθέασιν αὐτόν ὑπό  
τόν μόδιον, ἀλλ' ἐπί τήν λυχνίαν». Λύ-  
χνος ὁ Χριστός. Ὅχι ἀπλῶς λύχνος. Ἡ-  
λιος! Βεβαίως τό λυχνάρι τῆς ἀνθρωπί-  
νης ζωῆς Του ἔσβησε πάνω στό Σταυρό.  
Ὡς ἀνθρώπος ἀληθινά πέθανε, ἐνῶ «ἡ  
Θεότης ἀπαθῆς διέμεινε».

Τοποθετεῖται τό λυχνάρι κάτω ἀπό τό  
μόδιο, κάτω ἀπό τό τραπέζι;

Μπαίνει ὁ ἥλιος μέσα σ' ἕνα τάφο;

Ὁ Χριστός θέλησε νά κρύψει τῆ ζωῆ  
Του γιά λίγο μέσα στόν τάφο. Ἀλλά σύν-

τομα ὁ λύχνος ὁ ἄσβεστος τοποθετήθη-  
κε στή θέσι, πού τοῦ ἀρμόζει, στό λυchno-  
στάτη, πού λέγεται Ἀνάστασις. Ἄν ὁ Ἰ-  
ησοῦς Χριστός παραμένη ζωντανός μέ-  
σα στοὺς αἰῶνες, εἶναι διότι βρίσκεται  
πάντοτε στό λυχνοστάτη τῆς Ἀ-  
ναστάσεως.

«Ἐπί τήν λυχνίαν καί λάμπει πᾶσι  
τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ».

- Ἡ Ἐκκλησία εἶναι λουσμένη ἀπό  
τό φῶς τῆς λυχνίας, πού λέγεται Ἀνά-  
στασις. Γι' αὐτό καί «λάμπει πᾶσι τοῖς  
ἐν τῇ οἰκίᾳ». Φωτίζει ὅλη τήν οἰκουμέ-  
νη. «Ἀστράφτει καί λάμπει» σ' ὅλη τήν  
Ἱστορία, γιά ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

- Ἡ ἐλπίδα ὄλων τῶν χριστιανῶν εἶ-  
ναι στηριγμένη στό λυχνοστάτη τῆς Ἀ-  
ναστάσεως. Γι' αὐτό καί δέν «καταισχύ-  
νεται» (Ρωμ. ε' 5).

Ἡ δύσις τοῦ ἡλίου εἶναι ἡ κρυμμέ-  
νη ἀνατολή. Ἡ ταφή τοῦ Κυρίου μας  
Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ κρυμμένη Ἀνά-  
στασις. «Οὐκ ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι  
αὐτόν ὑπό τοῦ θανάτου» (Πράξ. β' 24).

### Μέ τό μῖτο τῆς Ἀναστάσεως

Κρυμμένη ἡ Ἀνάστασις!

- Ἄν ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ἡ ζωή ἡ  
προαιώνιος, ἦταν κρυμμένη Ἀνά-  
στασις, προτοῦ νά ἔλθῃ στόν κόσμο. Φα-  
νερώθηκε δέ ἡ Ἀνάστασις μέ τή σάρκω-  
σί Του. «Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί» (Α'  
Τιμ. γ' 16).

- Ἄν μέσα στήν Παναγία βρισκό-  
ταν ὁ Θεάνθρωπος Χριστός, ὁ Εὐαγγελι-  
σμός ἦταν κρυμμένη Ἀνάστασις. Ὁ-  
πως κρυμμένη Ἀνάστασις εἶναι κάθε  
κυφορία παιδιοῦ. Τήν ὥρα τοῦ τοκε-  
τοῦ ἔχουμε φανέρωσι τῆς Ἀναστάσεως  
(Ἰωάν. ιστ' 21).

Μετά τή γέννησι κάθε παιδιοῦ, πρό  
παντός μετά τή Γέννησι τοῦ Θεανθρώ-  
που, ἄγγελοι καί ἀνθρώποι δοξολογοῦν  
τό ἀναστάσιμο φῶς: «Δόξα ἐν ὑψίστοις  
Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη» ἐν ἀνθρώποις  
εὐδοκία» (Λουκ. β' 14).

- Ἄν μέσα στόν τάφο τέθηκε τό  
Σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, κι ἐδῶ, κυρίως

έδω, έχουμε κρυμμένη την 'Ανάστασι. Γιατί;

Διότι ο Χριστός είναι «ή ζωή ή θάνατος». Διότι κατεβαίνει στον τάφο και στον 'Αδη, κρατώντας την έκρηκτική δύναμη, που ονομάζεται παρουσία της Θεότητας.

Ο Χριστός είναι ο «κομάντο» της αγάπης του Θεού, που ντύνεται για λίγο τό θάνατο ως ρούχο της «παραλλαγής», ώστε να μπορέσει να εισχωρήσει «έν τοις κατωτάτοις της γής». Υπεισήληθε στά λημέρια του 'Αδη και «συνέτριψε μοχλούς αιώνιους». Μέ την παντοδυναμία Του συνέτριψε τό κράτος του θανάτου.

Ο Χριστός είναι ή «άστραπή της Θεότητας», που διέλυσε τά σκοτάδια του θανάτου.

Αν ο μυθικός Θησέας εισχώρησε στο σκοτεινό λαβύρινθο, φόνευσε τον ανθρώποκτόνο Μινώταυρο και βγήκε έξω κρατώντας τό μίτο της 'Αριάδνης, ο Χριστός, ο Θεός της 'Ιστορίας, εισχώρησε μέ τό θάνατο και την ταφή Του στό λαβύρινθο του θανάτου, συνέτριψε τό κράτος του 'Αδου (Έβρ. Β' 14) και βγήκε από τον τάφο κρατώντας τό τροπαιο της 'Αναστάσεως.

### Τρεις καταθέσεις

Κρυμμένη ή 'Ανάστασις!

Γιά τή φανέρωσι της κρυμμένης 'Αναστάσεως ο Χριστός ενεργεί τίς τρεις καταθέσεις Του.

- Καταθέτει την ύπακοή Του και κρύβει τή Θεότητά Του μέσα στη σάρκωσι.

Τί είναι ή σάρκωσις; Η κρυμμένη 'Ανάστασις της Θεότητας. Πολλές φορές τή φανέρωσε μέ τά θαύματά Του, μέ την άπαστράπτουσα άναμαρτησία Του, μέ τή αυτοσυνειδησία της Θεότητάς Του, μέ τή Μεταμόρφωσί Του.

- Καταθέτει τή ζωή Του πάνω στό Σταυρό.

Τί είναι ο Σταυρός; Η κρυμμένη 'Ανάστασις. Πολλές φορές τή φανέρωσε μέ τή μετάνοια τόσων προσώπων τή Μεγάλη Παρασκευή.

- Καταθέτει την παντοδυναμία Του στην ταφή Του. Τί είναι ή ταφή; Είναι ή κρυμμένη 'Ανάστασις. Για να γίνει κτήμα όλων των ανθρώπων ή 'Ανάστασις, κρύβεται για λίγο ο 'Ιδιος μέσα στο μνήμα.

Αν ο Σταυρός είναι τό μετερίζι, που κρύβεται ο Θεάνθρωπος, για να δώσει τή χαριστική βολή στο θάνατο, ο τάφος Του είναι τό μετερίζι, όπου κρύφτηκε ή 'Ανάστασις, για να δώσει τή χαριστική βολή στον 'Αδη.

### Η ταφή της 'Αναστάσεως

Κρυμμένη 'Ανάστασις ή ταφή!

Κρύφτηκε στην Παλαιά Διαθήκη ο 'Ιωάνης μέσα στο κήτος και μετά τρεις ήμέρες φανερώθηκε πάλι ζωντανός. Τό άδηφάγο κήτος, ο 'Αδης, κατάπτε για λίγο και τό νεκρό σώμα του 'Ιησού.

Μέσα στον 'Αδη κρυμμένη ή 'Ανάστασις! Και δέν βγήκε ο Κύριος άπλως μετά τρεις ήμέρες ζωντανός, όπως ο 'Ιωάνης, αλλά προτού να βγή από την «κοιλίαν του 'Αδου», του κατάφερε θανάσιμο κτύπημα.

- Δέχτηκε ο Χριστός από τό ρωμαίο στρατιώτη τό χτύπημα μέ τή λόγχη (Ιωάν. ιθ' 34) στην πλευρά, άλλ' από την πλευρά Του ανέβλυσε αίμα και ύδωρ, δηλαδή, ή ζωή της Έκκλησίας.

Δέχτηκε ο 'Αδης στά σπλάχνα του τό χτύπημα του 'Ιησού, αλλά τραυματίστηκε θανάσιμα, παραδόθηκε και αναγκάστηκε να παραδώσει όλους τους αιχμαλώτους. «*Τέτρωται άδης έν τή καρδιά δεξάμενος τον τρωθέντα λόγχη την πλευράν*» (ώδη ζ' καν. Μεγ. Σαββάτου).

### 'Υπνος - Ξενοδοχείο

Κρυμμένη 'Ανάστασις!

Αυτό είναι ο τάφος του Χριστού. Όταν κάποιος κοιμάται μέ την έλπίδα ότι θα ξυπνήσει, ο ύπνος είναι κρυμμένη άνάστασις.

- Ο Χριστός μέσα στον τάφο όχι άπλως έκοιμήθη, άλλ' έκανε και τον ύπνο όλων των ανθρώπων γλυκύτερο.

Κοιμούνται χωρίς φόβους και ἐφιάλτες. Τό σπουδαιότερο, μετέτρεψε τό θάνατο σέ ὕπνο, καί μάλιστα ὕπνο φυσίζω, δηλαδή, ζωογόνο. «*Ἀφνυώσας ὑπερφυῶς ὕπνον φυσίζωον καί ζωήν ἐγείρας ἐξ ὕπνου*» (ε' ὠδή καν. Μεγ. Σαββάτου).

• Ὅταν κάποιος φιλοξενηται σέ ξενοδοχεῖο, εἶναι ἡ κρυμμένη παρουσία. Δέν ἔχει τό ξενοδοχεῖο γιά μόνιμη κατοικία του. Ξεκουράζεται γιά λίγο, ἢ γιά νά συνεχίση τήν πορεία του ἢ γιά νά ἐπιστρέψῃ στό σπίτι του.

Ὁ Χριστός φιλοξενήθηκε στόν τάφο, ἀφοῦ ἔπρεπε νά φιλοξενηθῇ σ' ὅλα τά ξενοδοχεῖα τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως. Φιλοξενήθηκε, γιά νά συνεχίση τήν πορεία Του. Καί ἡ πορεία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ Ἀνάστασις. Μ' αὐτήν περπατᾶ μέσα στήν Ἱστορία. «*Ἴδου ἐν νεκροῖς λογίζεται ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν καί τάφῳ σμικρῶ ξενοδοχεῖται· ὄν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαός ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας*» (ὠδή η' καν. Μ. Σαββάτου).

### Υπό γῆν ἔκρυψαν

#### Κρυμμένη ἀνάστασις!

Ψάλλουμε στό πρῶτο τροπάριο τοῦ κανόνος τοῦ Μ. Σαββάτου: «*Κύματι θαλάσσης τόν κρύψαντα πάλαι διώκτην τύραννον ὑπό γῆς ἔκρυψαν τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες*». Ἐκείνον, πού ἔκρυψε (ἔθαψε) κάτω ἀπό τό κύμα τῆς Ἐρυθρᾶς θάλασσης τόν τύραννο, τό διώκτη Φαραῶ, Αὐτόν (τόν ἀληθινό Θεό, τόν Ἰησοῦ Χριστό) οἱ ἀπόγονοι τῶν σεσωσμένων Ἰσραηλιτῶν Τόν ἔκρυψαν (ἔθαιψαν) κάτω ἀπό τή γῆ.

• Ὁ Ἰησοῦς Χριστός κρυμμένος κάτω ἀπό τή γῆ. Ἀλλά μήπως καί ὁ χρυσός δέν εἶναι κρυμμένος κάτω ἀπό τή γῆ; Ὁ κρυμμένος Χριστός θά φανερωθῇ. Θ' ἀναστηθῇ. Καί ἡ Ἀνάστασις Του λάμπει περισσότερο ἀπό τό χρυσό.

• Ὁ Χριστός κρυμμένος κάτω ἀπό τή γῆ. Ἀλλά μήπως καί ὁ σπόρος δέν κρύβεται κάτω ἀπό τή γῆ; Ἡ Ἀνάστασις εἶναι τό λουλούδισμα τῆς νέας

ζωῆς. Τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις εἶναι «*ἡ ἀπαρχή*», ὁ πρῶτος καρπός. Ἀκολουθοῦν ἀναρίθμητοι οἱ καρποὶ τῆς Ἀναστάσεως. «*Χριστός ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο*» (Α' Κορ. ιε' 20).

• Ὁ Χριστός κρυμμένος κάτω ἀπό τή γῆ. Ἀλλά κάτω ἀπό τή γῆ εἶναι κρυμμένα ἄφθονα ἀποθέματα νεροῦ, τά ὑπόγεια ὕδατα. Ἡ Ἀνάστασις εἶναι ἡ ἀνεξάντλητη πηγὴ.

• Ὁ Χριστός κρυμμένος κάτω ἀπό τή γῆ. Ἀλλά καί τό «*μετρό*» βρίσκεται συνήθως κάτω ἀπό τή γῆ. Ὅσοι μπαίνουν, μεταβαίνουν σέ κάποια ἄλλη στάσι. Περιμένουν ν' ἀκούσουν ἀπό τό μέγαφωνο: «*Ἐπόμενη στάση...*». Καί σηκώνονται γιά νά βγοῦν. Εἶναι ἡ στάσις τοῦ δικοῦ τους προορισμοῦ. Ἡ στάσις τοῦ δικοῦ μας προορισμοῦ εἶναι ἡ Ἀνάστασις.

Μετά τό Σταυρό ἡ ἐπόμενη στάσις τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξε ὁ τάφος. Καί μετά τόν τάφο ἡ ἐπόμενη στάσις ἡ Ἀνάστασις.

Μετά τήν ταφή τοῦ σώματος θ' ἀκούσουμε τήν ἀγγελικὴ σάλπιγγα (Α' Κορ. ιε' 22) καί τήν προσταγὴ τοῦ κατασκευαστοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ: «*Ἐπόμενη στάσις ἡ Ἀνάστασις! Καλοῦνται ὅλοι οἱ ἐπιβάτες τῶν μνημείων νά ἐγερθοῦν*». «*Ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καί οἱ ἀκούσαντες ζήσονται*» (Ἰωάν. ε' 25).

• Ψυχὴ! Ἐσύ, ἀμέσως μετά τό θάνατο, θά φτερουγίσῃ πρὸς τήν αἰώνιο ζωῆ.

• Σῶμα! Ἐσύ θά περάσῃς ἀπό τή γῆ, θά παραδώσῃς τό φθαρτό καί θά ξυπνήσῃς γιά νά φορέσῃς τό ἄφθαρτο καί ἀθάνατο.

Μέσα μας εἶναι κρυμμένη ἡ ἀνάστασις!

Ἄρχιμ. Δαυηλ Γ. Ἀεράκης





## Πρεσβύτεροι στο οὐράνιο θυσιαστήριο

### † Πρωτοπρ. Χαρίτων Χαραλαμπίδης Ὁ χαριτωμένος λειτουργός

Ἐπί πενήντα καί πλέον χρόνια ἐφημέριος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Γιαννιτσῶν ὁ μακαριστός πλέον πατήρ Χαρίτων Χαραλαμπίδης, ἀφῆκε μνήμη εὐλαβοῦς καί δραστηρίου λειτουργοῦ. Ἀναχώρησε γιά τήν αἰωνιότητα στίς 16 Δεκεμβρίου 2015. Ἀπό δημοσίευμα πρὸς τιμὴν του, τοῦ θεολόγου κ. Γεωργίου Τσακαλίδη, ἀποσποῦμε μερικά στοιχεῖα.

- Ὁ π. Χαρίτων ὑπῆρξε γόνος Ποντίων. Τό φῶς τοῦ ἡλίου ἀντίκρουσε τό 1934 στό χωριό Αἰμιλιανός Γρεβενῶν, στό ὁποῖο πρωτοεγκαταστάθηκαν οἱ πρόσφυγες γονεῖς του.

- Ὡς φοιτητής τοῦ ἀνατίθεται ἡ κατήχησις σέ τέσσερις ἐνορίες τῆς περιοχῆς Χαλκηδόνος, κοντά στή Θεσσαλονίκη, ἐνῶ ὡς πτυχιούχο θεολόγο τοῦ ἀναθέτει ὁ Μητροπολίτης Ἐδέσσης ὅλα τὰ κατηχητικά τῆς Ἐδέσσης καί τόν διορίζει ἱεροκήρυκα.

- Τόν Νοέμβριο τοῦ 1962 νυμφεύεται τήν θεολόγο Παρθένα Ἀβραμίδου καί στίς 26 Δεκεμβρίου τοῦ ἴδιου ἔτους χειροτονεῖται διάκονος. Λίγο ἀργότερα χειροτονεῖται πρεσβύτερος στό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως Γιαννιτσῶν, ὅπου διακόνησε 53 χρόνια.

- Ἡ ἀγάπη του γιά τόν εὐαγγελισμό ψυχῶν δέν περιορίζεται μόνο στήν ἐνορία του, ἀλλ' ἔφτασε καί στή μακρινή Ἀφρική καί σέ ἄλλες ἡπείρους.

- Ἡ λειτουργία ἦταν ἡ ζωὴ του. Δέν κουράστηκε ποτέ νά λειτουργῇ ὄχι μόνο τίς Κυριακές, ἀλλά καί τίς καθημερινές, μέχρι πού ἔκλεισε τὰ μάτια. Λειτουργῆσε γιά τελευταία φορά δέκα ἡμέρες πρὶν πεθάνῃ.

- Ὁ μοναδικός γιός του Ἐλευθέριος τόν διαδέχτηκε. Καί τοῦ χάρισε τέσσερα χαριτωμένα ἐγγόνια. Ἦταν ἀναφανδόν ὑπὲρ τῆς πολυτεχνίας. Ἐπειδὴ ὁ Θεός δέν τοῦ ἔδωσε ἄλλα παιδιά, ἔκανε παιδιά του τὰ ὀρφανὰ τῆς περιοχῆς. Ἰδρυσε τό 1978 τὸ Ἰδρυμα Παιδικῆς Προστασίας «Παναγία ἡ Ὀδηγήτρια», στό ὁποῖο ἔχουν βρῆ περίθαλψι καί χριστιανική ἀνατροφή ἑκατοντάδες παιδιά.

- Σέ συνεργασία μέ ἄλλους κληρικούς τῶν Γιαννιτσῶν πρωτοστατεῖ στήν ἴδρυσιν καί λειτουργία τῶν πρώτων ἐκκλησιαστικῶν κατασκηνώσεων στό ὄρος Πάικο, ὅπου ἐργάζεται ὡς ὑπεύθυνος ἐπὶ σειρά ἐτῶν.

- Ἀρνήθηκε πεισματικά νά τόν τιμήσουν ἐν ζωῇ.

- Τοῦ χαριτωμένου αὐτοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, π. Χαρίτωνος Χαραλαμπίδη, ἡ μνήμη καί τό παράδειγμα θά λάμπουν γιά πάντα στόν ἐκκλησιαστικό ὀρίζοντα.

### † Πρωτοπρ. Κυριάκος Γκίκας Πνευματικός συνοριοφύλακας

Στίς 25 Ἰανουαρίου 2016 ἔφυγε γιά τήν οὐράνια βασιλεία ὁ σεμνός καί ζωηρός κληρικός π. Κυριάκος Γκίκας, ἐφημέριος Κεστρίνης - Ἡγουμενίστας.

Ἐπί δεκαετίες ἐφημέριος στό χωριό του, φρόντισε γιά τὸ Ναό του. Ἔχτισε ὠραιότατο Ναό, τόν Ἅγιο Μηνᾶ. Μά περισσότερο φρόντισε γιά τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς του. Ὡς καλὸς ποιμένας τὰ γνώριζε κατ' ὄνομα (Ἰωάν. ι' 3).

Δέν παρέμεινε μόνο στά δικά του πρόβατα, στοὺς χριστιανούς τῆς ἐνορίας του. Ἐπεκτεινόταν καί πέρα ἀπὸ τὰ σύνορα. Συγκέντρωνε πνευματικά ὑλικά (βιβλία, ἡμερολόγια, περιοδικά) καί τὰ διένειμε μέσα στήν Ἀλβανία, διαδίδοντας ἔτσι τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καί κατηχώντας.

Ὁ ζῆλος τοῦ Θεοῦ τόν «κατέτρωγε». Ὁλη ἡ περιοχή τόν προέπεμψε στή χώρα τῶν ζώντων, στόν ἀριθμὸ τῶν πρεσβυτέρων, τῶν κυκλοῦντων τὸ οὐράνιο θυσιαστήριο (Ἀποκ. ζ' 13).

### † Πρωτοπρ. Γεώργιος Παπασταύρου Ὁ πατέρας τῶν Πατρῶν

Ἐννέα παιδιά ἀπέκτησε ὁ μακαριστός πλέον π. Γεώργιος Παπασταύρου. Ἀλλὰ κατὰ τήν ἐξόδιο ἀκολουθία, πού ἔγινε στίς 29 Μαρτίου 2016, τὸ ἱερό του σκήνωμα κύκλωσαν καί πολλὰ ἐγγόνια (28) καί δισέγγονα (5). Τό σπουδαιότερο: «Κύκλω τῆς τραπέζης (τοῦ σκήνου) στέκονταν ἔκγονα

## Λειτουργικά

### Ἀνάμνηση καί Εὐχαριστία

Ὅταν παρατηρεῖς σέ κάποιον ναό τῶν Ὁρθοδόξων τήν λατρεία, τόν τρόπο της, τούς μετέχοντες, τούς ἱερεῖς, τήν ἀτμόσφαιρα γενικά, δέν μπορεί νά μή προβληματισθεῖς. Καθένας ἀπό τούς μετέχοντες προσέρχεται... ὅποτε θέλει! Μέ τόν τρόπο καί τή στάση του φανερώνει τήν ἀποξένωσή του ἀπό τήν ἀτμόσφαιρα τοῦ χώρου.

Τό ἀνάμμα τοῦ κεριοῦ καί ὁ ἀσπασμός τῶν εἰκόνων τοῦ ἔχει γίνει ἡ κύρια (καί κυρίως) ἔκφραση προσευχῆς. Δέν διανοεῖται, ὅτι τό κερὶ δέν ἀντικαθιστᾶ τήν «ὕποχρέωση» προσευχῆς, ἀλλά τήν ἐπιτείνει. Ἐπικάθεται στήν ἀγνοιά του καί ἡ... **ξένη γλῶσσα τῆς λατρείας** καί ὁ καημένος εἶναι «σάν τή μύγα στό γάλα». Μέ τίς ἐγγενεῖς δυσκολίες, πού ἔχει ἡ προσπάθεια προσευχῆς (συγκέντρωση-συμπροσευχή-προσοχή τελομένων καί λεγομένων) συναρμολογείται καί ἡ περιέργεια γιά τόν χώρο καί ἡ ψυχολογία τοῦ αἰσθήματος «ξένο σῶμα» καί δέν βλέπει τήν ὥρα νά τελειώσει ἡ ὑποχρέωση καί νά ἀπαλλαγεῖ ἀπ' αὐτή, τήν, εἴτε ἀπό πιέσεις εἴτε ἀπό φοβίες, παράσταση καί παρουσία.

Μέσα σ' ὅλα αὐτά... φυσικά δέν ἔχει τήν

ψυχική ἀντοχή νά ἀκούσει τό **κήρυγμα**, πού καί αὐτό πολλές φορές ἀντί διδασκαλίας καί κατήχησης γιά τήν ὠρίμαση τοῦ χριστιανοῦ, γίνεται κουραστικός καί ἐνοχλητικός μονόλογος γιά θέματα ἐπικαιρότητας ἢ γιά σχολαστικισμούς θεολογικῶν (ὁ Θεός νά τούς κάνει) ὑποπεριπτώσεων.

Ὅταν ὁ Χριστός παρέδιδε στούς μαθητές Του τό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἔλεγε κόβοντας κομμάτια τόν Ἄρτο - Σῶμα Του: «Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τήν ἐμὴν ἀνάμνησιν» (Λουκ. κβ' 19). Καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἐπαναλαμβάνοντας αὐτολεξεῖ τούς λόγους τοῦ Χριστοῦ καί ἐπεκτείνοντάς τους στό Ποτήριο - Αἷμα Του, ἐπεξηγεῖ σέ μᾶς: «Μέχρις ὅτου ξαναρθεῖ ὁ Κύριος, πάντοτε ὅποτε τρώτε αὐτό τό ψωμί καί πίνετε αὐτό τό ποτήριο, διακηρύττετε τόν θάνατο τοῦ Χριστοῦ» (Α' Κορ. ια' 23-26).

Ἐμεῖς σήμερα ἄς ἀναλογιστοῦμε, ἂν μαζευόμαστε στόν Ναό γιά τόν ἴδιο λόγο!

Ἄν ἔχουμε συνείδηση πρῶτα, ὅτι ἡ θ. Λειτουργία εἶναι συλλογικό ἔργο καί ὄχι παπάδων!

Ἄν αἰσθανώμαστε, ὄχι ἀπλῶς τήν ἀνάγκη

πνευματικά, φέροντα κλάδους ἀγαθοεργίας».

• Ὁ ἀγαθός λευῖτης ἦταν ὑπερπολύτεκνος σαρκικά μέ τή δική του οἰκογένεια. Ἦταν πολύ περισσότερο ὑπερπολύτεκνος καί μέ ἄλλο τρόπο, ἀφοῦ πολλά παιδιά καί νέοι τῶν Πατρῶν ὀφείλουν τή ζωή τους στόν θερμοουργὸ κληρικό. Ἦταν ἡ ψυχὴ τοῦ Συλλόγου «Προστασία γιά τό Ἄγένητο Παιδί» στήν Πάτρα. Στήν προσλαλιά της ἡ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἀνέφερε: «**Θυμάμαι πρὶν ἀπὸ 16 χρόνια σέ μιά γωνιά τοῦ Ναοῦ, δεξιά, μᾶς λέγατε νά προχωρήσουμε συνετὰ καί ταπεινά. Νά ποῦμε ὄχι στίς ἀμβλώσεις καί ναί στή ζωή. Τό δέντρο, πού φυτέψατε τό 2002, προσέφερε ζωὴ μέχρι σήμερα σέ περισσότερα ἀπὸ 50 παιδιά**».

• Ἡ πολυτεκνία τοῦ π. Γεωργίου γίνεται ἐμφανέστερη στόν πνευματικὸ τομέα. Ἐκατοντάδες τὰ πνευματικά του παιδιά. Ὁρ-

θῶς χαρακτηρίστηκε «ὁ πατέρας τῶν Πατρῶν» καί πολύ τόν κατατάσσουν ὡς σπουδαῖο πνευματικὸ πατέρα μετὰ τόν πατέρα Γερβάσιο Παρασκευόπουλο.

• Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον σέ ἡλικία 95 ἐτῶν καί πορεύθηκε νά συναντήσῃ ἀνάμεσα στούς δικαίους καί τή σεμνή του πρεσβυτέρα Μαρία, πού προηγήθηκε στό ταξίδι γιά τόν Οὐρανό.

• Διακόνησε ὡς λειτουργὸς καί κήρυκας τήν ἱερωσύνη ἐπὶ 60 χρόνια, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 40 στόν ἱ. Ναό Παντανάσσης Πατρῶν. Ἄξιώθηκε νά δῆ συλλειτουργοῦς του δύο ἀπὸ τὰ παιδιά του, τούς ἱερομονάχους π. Ἀθανάσιο καί π. Τιμόθεο.

• Τόνισε στήν ὁμιλία του ὁ Μητροπολίτης Πατρῶν Χρυσόστομος: «**Μυριόστομος εἶναι ἡ εὐχή γιά τήν ἀνάπαυσι τῆς ψυχῆς του, μυριόστομος εἶναι ἡ εὐχαριστία καί ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ φιλοθέου λαοῦ τῶν Πατρῶν**».

κη ενός θρησκευτικού καθήκοντος, αλλά αν θέλουμε να θυμόμαστε τον Χριστό και να συνδεόμαστε μαζί Του.

“Αν μπορούμε και μείς, μαζί με τους αρχαίους εκείνους αγίους μάρτυρες της Καρχηδόνας, να πούμε ότι δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς τον δείπνο του Χριστού και μαζί με εκείνον τον μάρτυρα να επιβεβαιώσουμε: **«Ναί, πήγα στην συγκέντρωση και έόρασα τό δείπνο του Χριστού μαζί με τους αδελφούς μου, γιατί είμαι χριστιανός».**

Η λατρεία της Έκκλησίας, ειδικότερα ή Εύχαριστία, έχει χάσει για τους περισσότερους από μās κάθε άμεση σχέση με τή ζωή. Έχει γίνει, στην καλύτερη περίπτωση, ένα από τά πολλά στοιχεία, πού συνθέτουν τή καθημερινότητά μας...

Όμως ή Έκκλησία (τά μέλη πού συναπαρτίζουν κάθε ένορία) μαζεύεται για να θυμηθεί τόν Κυρίό της και να μετάσχει στην τροφή τής ζωής, πού Έκείνος τής παρέδωσε, δηλαδή στό Σώμα Του και στό Αίμα Του. **Στό Πασχάλιο μυστήριο του Χριστού.** Στόν τρόπο, πού Έκείνος έδωσε για έλευθερία από τήν δουλεία τής «αιγυπτιακής πλινθοποιίας», τών παθών δηλαδή, στην έλευθερία τών τέκνων του Θεού.

**Για τήν Έκκλησία υπάρχει τό έτησιο Πάσχα (ώς τό έορταστικό κέντρο) και τό έβδομαδιαίο Πάσχα! Κάθε Κυριακή γιορτάζουμε τήν Άνάσταση του Χριστού.** Οι αδελφοί μας οι Ρώσοι ονόμασαν τήν ήμέρα τής Κυριακής Άνάσταση (Βοσκρασένιε).

Άπό τό βιβλίο τής Άποκαλύψεως μαθαίνουμε τήν συνήθεια τών χριστιανών να ονομάζουν τήν πρώτη ήμέρα τής έβδομάδος «ήμέρα Κυρίου» (Άποκ. α΄ 10). Τώρα πιά αυτό είναι ένα από τά χαρακτηριστικά, πού κάνει τούς χριστιανούς να ξεχωρίζουν από τόν κόσμο πού τούς περιβάλλει. ‘Ο Άγιος Βασίλειος έξηγει: **«Κυριακή σημαίνει, ή μοναδική ήμέρα, πού θά ακολουθήσει τόν έπίκαιρο χρόνο, ή ήμέρα δίχως τέλος, πού δεν θά γνωρίσει ούτε βράδυ ούτε πρωί, ό άφθαρτος αιώνας, πού δεν θά γεράσει. Η άκατάπαυστη Ζωή, πού έμφυχώνει τούς χριστιανούς και τούς ένθαρρύνει στόν δρόμο τους»** (Περί του Άγίου Πνεύματος).

Η Κυριακή πρέπει να είναι ή ήμέρα και ή συνθήκη, πού θά μās θυμίζει τούς καρπούς τής βαπτίσεώς μας. Τής αφιερώσεώς μας στό Χριστό, πού μās χώρισε από τόν λάθος δρόμο

και μās «άνέστησε» σε άλλο τρόπο ζωής μαζί Του. «Όταν βαφτιστήκατε, κατεβήκατε στόν τάφο μαζί με τόν Χριστό, αλλά και άναστηθήκατε μαζί Του, άφου πιστέψατε στόν Θεό, πού Τόν άνέστησε από τούς νεκρούς», λέει ό απόστολος Παύλος (Κολοσ. β΄ 12).

**Η Κυριακή είναι ή έκλεκτή ήμέρα τής Πίστεως.** Κατ’ αυτό τό Άγιο Πνεύμα κάνει ζωντανή τήν «μνήμη» τής Έκκλησίας (Ιωάν. ιδ΄ 26). Φέρνει μπροστά μας τό μυστήριο τής Πίστεως, τό Σώμα και τό Αίμα του Χριστού, ώστε να διακηρύξουμε τόν θάνατό Του και να όμολογήσουμε τήν Άνάστασή Του. Τά λόγια του Χριστού, με τά όποια κλείνει τό κατά Ματθαϊον Εύαγγέλιο, «Εγώ βρίσκομαι μαζί σας όλες τίς ήμέρες μέχρι τό τέλος του κόσμου» (Ματθ. κη΄ 20), άντηχούν μέσα στην Έκκλησία σε κάθε τέλεση τής θείας Εύχαριστίας, από τήν όποία άντλεί τήν ζωή τής ή Έκκλησία. Αυτό τό σώμα του Χριστού, ή ένοριακή κοινότητα, τελει τόν πάνδημο έορτασμό τής Κυριακάτικης Λειτουργίας.

Η συνάθροιση τής Κυριακής είναι ό προνομιούχος χώρος, πού εκφράζει και ύλοποιεί τήν ένότητα και φανερώνει τήν Έκκλησία. Φανερώνει και τήν έλπίδα τής αναμονής τής πραγματοποιήσης του έρχομού του Κυρίου. Αυτή ή ήμέρα δίνει δύναμη και φωτίζει τούς μετόχους για τόν τρόπο και τήν ποιότητα τής ζωής τους στην έβδομάδα πού θά έρθει.

‘Ο Χριστός, πού γίνεται τροφή, μεταδίδει και συντηρεί τίς άρετές Του, στην ψυχή και στις ένέργειες τών Χριστιανών, πού Τόν κοινωνούν. Η συμμετοχή στό Δείπνο του Κυρίου είναι κοινωνία με τόν Χριστό, πού προσφέρεται στόν Πατέρα για μās.

Γι’ αυτό ή Έκκλησία συνιστά στους πιστούς να κοινωνούν, όταν λαμβάνουν μέρος στην Εύχαριστία. **Η κοινωνία χρειάζεται προϋποθέσεις** (τήν σωστή πίστη και συγχωρητικότητα προς τούς... «έχθρούς») και **προετοιμασία.**

Μένει για μās κόπος αγάπης προς τόν Χριστό και τούς αδελφούς μας, ή άπαραίτητη παρουσία, συμπροσευχή και συμμετοχή στό Κυριακό Δείπνο. **Άνάμνηση του προσώπου του Χριστού και Εύχαριστιακή μετοχή στά Δώρα του Χριστού** (Σώμα και Αίμα Του) για άλλαγή τής ζωής μας και όμοιότητα προς Αυτόν, τόν όποιον δεχθήκαμε και κάναμε Κύριο τής ζωής μας.

Άρχιμ. Θεοδόσιος Μαρτζοϋχος, Πρέβεζα

## ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

### Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου

**Π**ῶς ἀρμόζει νά τελεῖται ἡ λειτουργία; Νοητά ἢ ἀνόητα; Κατανοητά ἢ ἀκατανοητά; Ποιό τό στοιχείο, πού τελεῖ τή θεία Εὐχαριστία; Ἡ εὐχή ἢ ἡ μουσική; Ἡ μουσική, τό ψάλσιμο, ὅταν ἐκτελεῖται «ἐκ ψυχῆς» καί ταπεινά, βοηθάει στήν προσευχή. Εἶναι **προσευχητική μουσική**. Ποτέ ὁμως ἡ μουσική δέν καλύπτει τή λειτουργική εὐχή.

● Θά μπορούσαμε νά φαντασθοῦμε στό **Μυστικό Δείπνο**, τήν ὥρα πού ὁ Κύριος ἀπαγγέλλει τό «*Λάβετε φάγετε...*» καί τό «*Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...*» (Ματθ. κστ' 26-27), πού εἶναι τά «*συστατικά*» τοῦ φοικτοῦ μυστηρίου τῆς **θείας Εὐχαριστίας**, νά στέκη κάποιος ψάλτης καί νά καλύπτει τόν Χριστό, λέγοντας τό «*Σέ ὑμνοῦμεν...*» γεγονόςῖα τῆ φωνῆ;

Γιατί σήμερα στούς περισσότερους ναούς πρέπει νά ἐξαφανίζονται ἀπό τό λαό οἱ ὑπέροχες **εὐχές**, μόνο καί μόνο γιά νά πῆ ὁ ψάλτης τά ἀργά του «κομμάτια»;

● Ἐάν παράδοσις ἀποστολική ἦταν νά δεσπόζη μακρόσυρτη μουσική καί ν' ἀποκρῦπτονται τά λόγια τῶν προσευχῶν (εὐχῶν), γιατί γιά κάτι τέτοιο δέν γίνεται καθόλου μνεῖα στήν Καινή Διαθήκη καί στά μεταποστολικά κείμενα;

● Ὑπενθυμίζουμε τά ὅσα τό Πνεῦμα τό Ἅγιο παραγγέλλει διά τοῦ ἀποστόλου Παύλου στό κατ' ἐξοχήν κείμενο τῆς χριστιανικῆς λατρείας, πού εἶναι τό **14ο κεφάλαιο τῆς Α' πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς**. Ἀπό ὀλόκληρο τό κεφάλαιο, πού ἀποτελεῖται ἀπό 40 στίχους, ξεχωρίζουμε μόνο ἓνα στίχο: «*Πῶς ἐρεῖ (ὁ λαός) τό Ἄμην ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστία, ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε;*» (Α' Κορ. ιδ' 16).

● Χαρακτηριστικά ἀναφέρουμε τή θεία Λειτουργία τοῦ **Μεγάλου Βασιλείου**. Τελεῖται δέκα φορές τό χρόνο, τίς πέντε Κυριακές τῶν Νηστειῶν, τήν παραμονή τῶν Χριστουγέννων καί τῶν Θεοφανείων, τή Μεγ. Πέμπτη, τό Μεγ. Σάββατο καί τήν ἡμέρα τῆς μνήμης του. Στούς περισσότερους Ναούς οἱ πιστοί δέν καταλαβαίνουν τή διαφορά ἀνάμεσα σ' αὐτή τή λειτουργία καί στή λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Γιατί; Διότι οἱ ψάλτες καλύπτουν τίς ὑπέροχες εὐχές τῆς.

● Ὁ λειτουργός καλεῖ τό λαό σέ εὐχαριστία: «*Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ*». Καί ὁ λαός ἀπαντᾷ μέ δύο λέξεις: «*Ἄξιον καί δίκαιον*». Αὐτές τίς δύο λέξεις κάνει σχεδόν τρία λεπτά γιά νά τίς πῆ ὁ ψάλτης! Καί αὐτό γιά νά μήν ἀκουσθῆ ἡ **εὐχή τῆς εὐχαριστίας**, ὅπου λέγονται καί τά ἑξῆς:

*«Δέσποτα τῶν ἀπάντων, Κύριε οὐρανοῦ καί γῆς, καί πάσης κτίσεως, ὀρωμένης τε καί οὐκ ὀρωμένης, ὁ καθημένος ἐπὶ θρόνου δόξης, καί ἐπιβλέπων ἀβύσσους, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου Θεοῦ καί Σωτήρος, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, ὃς ἐστίν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότητος, ἐν ἑαυτῷ δεικνύς Σέ τόν Πατέρα, Λόγος ζῶν, Θεός ἀληθινός, ἡ πρό αἰῶνων σοφία, ζωὴ, ἁγιασμός, δύναμις, τό φῶς τό ἀληθινόν, παρ' οὗ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἐξεφάνη, τό τῆς ἀληθείας Πνεῦμα, τό τῆς υἰοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρραβὼν τῆς μελλούσης κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιός δύναμις, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, παρ' οὗ πᾶσα κτίσις λογικὴ τε καί νοερὰ, δυνα-*



μουμένη, Σοί λατρεύει, και Σοί τήν αἰδιον ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τά σύμπαντα δούλα Σά...».

Μετὰ φρασῖς :

Ἐσύ (Πατέρα) δεσπάζεις πάνω σέ ὅλα. Εἶσαι Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς καί ὅλου τοῦ σύμπαντος, τοῦ ὄρατου καί τοῦ ἀοράτου.

Ἐσύ εἶσαι “σέ θρόνο δόξας” καί ἐπιβλέπεις ἀπό ἐκεῖ ὅλα τά βάθη τά ἀκαταμέτρητα. Ἐσύ δέν ἔχεις ἀρχή καί τέλος. Κανείς δέν μπορεῖ νά σέ δῆ μέ τά μάτια ἢ νά σέ συλλάβῃ μέ τή σκέψι ἢ νά σέ περιγράψῃ.

Ἐσύ, πού δέν ἀλλοιώνεσαι, εἶσαι ὁ Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου Θεοῦ καί Σωτήρα μας, πού σ’ αὐτόν ἐλπίζουμε.

Αὐτός ὁ Χριστός εἶναι εἰκόνα καί πανομοιότητα σφραγίδα τῆς δικῆς σου ἀγαθότητος. Στό πρόσωπό του δείχνει ἐσένα τόν Πατέρα. Εἶναι ὁ ζωντανός Λόγος, ὁ ἀληθινός Θεός, ἡ προαιώνια σοφία, ἡ ζωή, ὁ ἀγιασμός, ἡ δύναμις, τό ἀληθινό φῶς.

Ἀπό αὐτόν φανερώθηκε στόν κόσμο τό Ἅγιο Πνεῦμα, πού εἶναι τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας. Αὐτό τό Πνεῦμα μᾶς δίνει τή δωρεά νά μᾶς υἰοθετήσῃ, τήν προγευσι τῆς μελλοντικῆς κληρονομίας. Αὐτό μᾶς εἰσάγει στά αἰώνια ἀγαθά.

Αὐτό, τό Ἅγιο Πνεῦμα, εἶναι ἡ δύναμις, πού ζωοποιεῖ, καί ἡ πηγῆ, ἀπό τήν ὁποία προέρχεται ὁ ἀγιασμός μας.

● Ὁ λειτουργός ὕστερα καλεῖ τό λαό νά ψάλῃ μαζί μέ τούς ἀγγέλους τό «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ...». Καί αὐτόν ὁμως τόν **ἀγγελικό ὕμνο** τόν παίρνει τό ἀναλόγιο καί τόν... μετατρέπει σέ **ἀργόσυρτο μέλος**, πού κρατάει τόση ὥρα ὅση χρειάζεται γιά νά ἐπισκιάσῃ καί νά ἐξαφανίσῃ ἀπό τά αὐτιά καί τήν προσοχή τοῦ λαοῦ τήν **εὐχή τῆς Ἀναφορᾶς**, πού παρουσιάζει ὅλο τό σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας, τή θεολογία τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας. Ἐκεῖ λέγονται καί τά ἑξῆς:

*«Θεός ὢν προαιώνιος, ἐπί τῆς γῆς ὤφθη, καί τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη· καί ἐκ Παρθένου ἀγίας σαρκωθεῖς, ἐκένωσεν ἑαυτόν, μορφῆν δούλου λαβών, σύμμορφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκόνας τῆς δόξης αὐτοῦ... Ἔδωκεν ἑαυτόν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ, ἐν ᾧ κατειχόμεθα πεπραμένοι ὑπό τήν ἁμαρτίαν, καί κατελθών διά τοῦ Σταυροῦ εἰς τόν Ἄδην, ἵνα πληρώσῃ ἑαυτοῦ τά πάντα, ἔλυσεν τās ὀδύνας τοῦ θανάτου· καί ἀναστᾶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ...».*

Μετὰ φρασῖς :

ἘΧριστός, ἄν καί εἶναι Θεός προαιώνιος, φανερώθηκε ἐδῶ στή γῆ καί συναναστράφηκε τούς ἀνθρώπους. Σαρκώθηκε ἀπό τήν ἀγία Παρθένο· ταπεινώσεν τόν ἑαυτό του. Πῆρε τή μορφῆν τοῦ δούλου. Ἐγινε σύμμορφος μέ τήν εὐτελεῖ μας ὑπόστασι, γιά νά μᾶς κἀνῃ ἐμᾶς συμμόρφους μέ τήν εἰκόνα τῆς δικῆς του δόξας... Παρέδωκε τόν ἑαυτό του ὡς ἀντάλλαγμα στό θάνατο, στόν ὅποιον ἡμᾶςταν αἰχμάλωτοι, πωλημένοι στήν ἁμαρτία. Κατέβηκε μέ τό Σταυρό στόν Ἄδη, γιά νά γεμίσῃ μέ τήν παρουσία του τά πάντα. Νίκησε τόν Ἄδη. Κατάργησε τίς ὀδύνες τοῦ θανάτου. Τήν τρίτη ἡμέρα ἀναστήθηκε...».

● Τελικά ποιός πρέπει νά κερδίσῃ ἀπό τή θεία Λειτουργία, τό «**μέλος**» ἢ τά **μέλη**; Τό μουσικό μέλος ἐνός ψάλτη ἢ τά μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, «ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία» (Κολοσ. α' 24);

# Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

## ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ Καύξεις χωρίς έγωισμό

### Β' Κορ. ιβ' 10-11

**Ἡ εὐδοκία τῶν θλίψεων** (στ. 10)

**Μ**εταστρέφεται τό κλίμα στήν ψυχή τοῦ Παύλου. Ὁ πόνος γίνεται χαρά. Ἄλλωστε, πῶς νά μίν εἶναι χαρούμενος, ὅταν διακρίνη καθαρά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ; Τόν ὀδηγεῖ στή δόξα τοῦ οὐρανοῦ, περνώντας τον ἀπό πολλούς κόρους, ἀπό τό καμίνι τῶν θλίψεων, ἀπό τόν καρπό τοῦ κηρύγματος, ἀπό τά θαύματα τῶν τοπικῶν ἐκκλησιῶν, ἀπό τό σταυρό τῶν ψευδαδέλφων, ἀλλά καί ἀπό τό ἀναβατήριο τῶν ὀπτασιῶν καί ἀποκαλύψεων. Πάνω ἀπό ὅλα καίρεται ὁ Παῦλος γιά τίς ἀσθένειες, τίς δοκιμασίες του, γιατί αὐτές τοῦ ἐξασφαλίζουν τό πλήρωμα τῆς χάριτος. Εἶπε στό στίχο 9: *«Ἦδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσω ἐπ' ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ»* (στ. 9).

Στόν ἐπόμενο στίχο χρησιμοποιεῖ ἕνα ἄλλο εὐχάριστο ρῆμα, τό *«εὐδοκῶ»*.

- Καυχῶμαι γιά τίς θλίψεις μου!

- Εὐδοκῶ στήν ἀσθενεία μου. Δηλαδή, ἀναπαύομαι σ' αὐτή τήν κατάσταση, πού μέ φέρνει πιό κοντά στό Χριστό, πού ἐλκύει, σάν μαγνήτης, τή δύναμι Του. *«Διό εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὑβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις, ὑπέρ Χριστοῦ ὅταν γάρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἶμι»* (στ. 10). Ἐπίδοσις στήν ἀπλοελληνική: *«Γι' αὐτό ἀναπαύομαι σέ καταστάσεις ἀδυναμίας· σέ κακοπάθειες, σέ θλίψεις (στερήσεις), σέ διωγμούς, σέ δυσχέρειες. Πράγματι, ὅταν περιέρχωμαι σέ καταστάσεις ἀδυναμίας, τότε εἶμαι δυνατός»*.

- Δέν εἶναι ἀνάγκη νά εἶναι κανεῖς Παῦλος, ἢ ἄλλος ἀπόστολος, ἢ ἄλλος ἅγιος, γιά νά δοκιμάση πόνους. Ὁ πόνος εἶναι ὁ πιό σίγουρος σὺντροφος στή ζωή ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Ἄλλ' ὁ Παῦλος δέν καυχᾶται γιά τούς σωματικούς ἢ ἀκόμα καί τούς ψυχικούς πόνους, πού οὕτως ἢ ἄλλως ἔρχονται, κάποτε δέ καί τούς

προκαλοῦμε. Καυχᾶται καί καίρεται γιά τίς θλίψεις, πού ὑφίσταται γιά τό Χριστό.

- Ὁ Χριστός «ἔπαθεν ὑπέρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν» (Α' Πέτρ. β' 21). Ἄν ἔκεινος, ὁ Δίκαιος, πόνεσε «ὑπέρ ἡμῶν τῶν ἀδίκων», πῶς νά μή καιρώμαστε ἐμεῖς, ὅταν ἀζιωνώμαστε νά πονάμε «ὑπέρ Χριστοῦ»;

Ἐπιθυμοῦμε ν' ἀπαλλαγοῦμε ἀπ' τίς δοκιμασίες. Ἄλλ' ὅταν αὐτές ἐλκύουν τό ἔλεος καί τή δύναμι τοῦ Θεοῦ, τότε ἄς εἶναι εὐλογημένο τό ὄνομά Του καί ἄς εἶναι χαρούμενη ἡ ψυχή, ὡς ἀποδέκτης εἰδικῆς δυνάμεως.

**Μετά τό Σταυρό ἡ Ἀνάστασις** (στ. 10)

- Τό ἐφαλτήριο τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν ἐξάπλωσι τοῦ εὐαγγελικοῦ μηνύματος, εἶναι ὁ Σταυρός. «Τήν γενεάν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται», ρωτᾶει ὁ Ἡσαΐας, μιλώντας προφητικά γιά τήν αὔξησι τῆς Ἐκκλησίας, γιά τόν πλούσιο καρπό τῆς Ἀναστάσεως. Ἄλλά λίγο παραπάνω ζωγράφησε τό Πάθος τοῦ Μεσσία (Ἡσ. γγ' κεφ.).

Μετά τή θλίψη τοῦ Σταυροῦ ἔρχεται ἡ χαρά τῆς Ἀναστάσεως. Καί κάτι πιό ἱεραποστολικό: Μέ τίς θλίψεις πορεύεται ἡ Ἐκκλησία «εἰς πάντα τά ἔθνη». Πρότυπο ἡ πορεία τοῦ Παύλου. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Ὅπου θλίψις, ἐκεῖ καί παράκλησις. Ὅπου παράκλησις, ἐκεῖ καί χάρις. Ὅτε γοῦν ἐνέπεσεν εἰς τό δεσμοπήριον, τότε τά θαυμαστά ἐποίησε ἐκεῖνα. Ὅτε ἐνανάγησε καί εἰς τήν βάρβαρον ἐξηνέχθη χώραν, τότε μάλιστα ἐδοξάσθη. Ὅτε εἰς τό δικαστήριον εἰσπλήθε δεδεμένος, καί τοῦ δικαστοῦ περιγέγονεν»* (Ε.Π.Ε. 20,42-44). Μετάφρασις: *«Ὅπου ὑπάρχει δοκιμασία, ἐκεῖ καί παρηγορία. Ὅπου παρηγορία, ἐκεῖ καί χάρις. Ὅταν, λοιπόν, ρίχτηκε στή φυλακή, τότε ἔκανε τά θαύματα. Ὅταν νανάγησε καί παρασύρθηκε στή βάρβαρη χώρα, τότε περισσότερο δοξάστηκε. Ὅταν σύρθηκε στό δικαστήριον, τότε νίκησε τό δικαστή»*.

**Μέ αναγκάσατε!** (στ. 11)

Καί ὅμως! Ἐνῶ τελικά ἐκφράζει τήν προσωπική του χαρά, εὐφροσύνη καί εὐδοκία γιά τό ὅτι ὁ Κύριος τόν δυναμώνει στίς δοκιμασίες καί δέν τόν ἀπαλλάσσει ἀπό τό «σκόλοπα», μόλις ἐνθουμείται τόν ἄλλο «σκόλοπα», τούς ψευδαδέλφους, ἀλλάζει ὕψος. Γιατί;

Διότι ὅλα αὐτά τά περί ἀποκαλύψεων, τά περί προσωπικοῦ του «σκόλοπος», τά περί ἐνδυναμώσεώς του ἀπό τή χάρι, ὅλα αὐτά ἀναγκάστηκε νά τά πῆ. Μπορεῖ ἐμᾶς νά μᾶς εὐχαριστοῦν, μπορεῖ νά εἶναι σπουδαία, μπορεῖ νά στήριξαν τούς πρώτους χριστιανούς, ὅμως δέν παύουν νά ναι μία «ἐκτροπή» ἀπό τήν τακτική τοῦ Παύλου. Ὁ ἀπ. Παῦλος ζοῦσε γιά τόν Χριστό καί τό εὐαγγέλιό Του. Ὁ ἑαυτός του δέν ὑπάρχει.

Σάν σκεπτεται, λοιπόν, ὅτι ἀναγκάστηκε νά μιλῆσι γιά τόν ἑαυτό του, ἔστω καί μέ τόν ἁγιοπνευματικό τρόπο πού μίλησε, ξαναχαρακτηρίζει τήν ὅλη αὐτή παρένθεσι ὡς «ἀφροσύνη». Λέει στή συνέχεια: *«Γέγονα ἄφρων καυχώμενος! Ὑμεῖς με ἠναγκάσατε. Ἐγώ γάρ ὄφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι οὐδέν γάρ ὑστέρησα τῶν ὑπέρ λίαν ἀποστόλων, εἰ καί οὐδέν εἶμι»* (στ. 11). Ἐπίδοσις στήν ἀπλοελληνική: *«Ἐγίνα ἄφρων καυχώμενος! Σεῖς μέ ἀναγκάσατε. Σεῖς βεβαίως ἔπρεπε νά μέ συσταίνετε. Διότι καθόλου δέν ὑστέρησα ἀπό τούς ἐξαιρετικά μεγάλους ἀποστόλους, ἄν καί δέν εἶμαι τίποτα»*.

● Τόν ἀνάγκασαν. Τί ἔπρεπε νά κάνουν οἱ χριστιανοί τῆς Κορίνθου; Ν' ἀναλάβουν ἐκεῖνοι τή συνηγορία τοῦ ἀποστολικοῦ του ἔργου. *«Ἐγώ γάρ ὄφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι»* (στ. 11). Καί τόν εἶχαν ζήσει. Καί ἀπ' ἐκεῖνον ἀναγεννήθηκαν. Κι ἐκεῖνον γνώρισαν στοργικό πατέρα. Γιατί, λοιπόν, κάθονταν ἀπαθεῖς, ὅταν οἱ ψευδάδελφοί τόν ἀμφισβητοῦσαν; Ἐπρεπε νά *«τούς βάλουν στή θέσι τους»*.

● Ἐναγκάστηκε νά μιλῆσι μόνος. Καί αὐτό διότι κινδύνευε ὄχι τό δικό του πρόσωπο, ἀλλ' ὁλόκληρη ἡ Ἐκκλησία. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Ἐπειδή (οἱ ψευδαπόστολοι) ὁλόκληρον Ἐκκλησίαν διέφθειρον, πρὸς τό συμφέρον ὑμῶν ὄρων, ἠναγκάσθη ἀφρων γενέσθαι»* (Ε.Π.Ε. 20,58). Μετάφρασις: Ἐπειδή οἱ ψευδάδελφοί ὁλόκληρη ἐκκλησία κατέστρεφαν, ἀναγκάστηκε γιά τό δικό σας συμφέρον νά γίνω ἀνόητος.

● Οἱ ψευδάδελφοί ἰσχυρίζονταν, ὅτι δέν ἔχει καμία σχέση μέ τούς ἀποστόλους, ὅτι δέν εἶναι

ἀπόστολος. Ποίος, λοιπόν, θά μαρτυρήσι γιά τήν ἀποστολικότητά του; Μόνο οἱ ψευδομάρτυρες παρουσιάστηκαν στή δίκη τοῦ Χριστοῦ. Ποῦ ἦσαν οἱ μάρτυρες τῶν μυρίων θαυμάτων Του; Καί στόν Παῦλο οἱ ψευδομάρτυρες μόνο μιλοῦσαν. Οἱ μάρτυρες, οἱ τόσοι χριστιανοί, τά τόσα πνευματικά τέκνα τοῦ Παύλου; Κανένας.

Νά γιατί λέει: *«Γέγονα ἄφρων καυχώμενος! Ὑμεῖς με ἠναγκάσατε. Ἐγώ γάρ ὄφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι οὐδέν γάρ ὑστέρησα τῶν ὑπέρ λίαν ἀποστόλων, εἰ καί οὐδέν εἶμι»* (στ. 11). Νά γιατί ἀναγκάστηκε νά φέρῃ στό φῶς περιστατικά, πού περίτρανα φανέρωναν τήν ἀνωτερότητα τοῦ Παύλου ἔναντι τῶν λοιπῶν ἀποστόλων.

Παρ' ὅλα αὐτά πάλι μέ ταπεινῶσι μιλάει: *«Οὐδέν ὑστέρησα τῶν ὑπέρ λίαν ἀποστόλων, εἰ καί οὐδέν εἶμι»* (στ. 11). Ὁ,τι κάνουν οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι, κάνω κι ἐγώ.

Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Μέγα τι εἰρηκῶς καί τήν ἀξίαν ὑπερβαῖνον τήν ἑαυτοῦ, ὅτι μετὰ τῶν ἀποστόλων ἑαυτόν ἠρίθμωσεν, οὕτω μετριάσει πάλιν»* (Ε.Π.Ε. 20,60). Μετάφρασις: Ἐπειδή ἀνέφερε κάτι μεγάλο, πού ὑπερβαίνει τήν ἀξία του, ὅτι, δηλαδή, συγκαταρίθμωσε τόν ἑαυτό του μαζί μέ τούς ἀποστόλους, μετριάσει πάλι τά πράγματα.

● Καί ἀκόμα περισσότερο κατεβαίνει τή σκάλα τῆς ταπεινώσεως. Φτάνει σέ μηδενική βάση. *«Εἰ καί οὐδέν εἶμι»* (στ. 11). Μόνοι μας τίποτε δέν εἴμαστε. Στό Θεό ὀφείλουμε τά πάντα.

Μόνοι μας μηδέν καί κάτω ἀπ' τό μηδέν, ἀφοῦ ἡ ἁμαρτία εἶναι κάτω ἀπ' τό μηδέν. Μέ τό Χριστό ἡ δική μας ἀπαξία, γίνεται ἀπροσμέτρητη ἀξία. Ἡ δική μας ἀπραξία μετατρέπεται σέ ἔργο ἀγάπης καί σωτηρίας. Λέει ὁ ἱ.Χρυσόστομος: *«Μή τοίνυν, φησί, τοῦτο ἐξέταζε, ὅτι οὐδέν ἐγώ, ἀλλ' ἐκεῖνο σκόπει, ὅτι ἐν οἷς ὑμᾶς εὖ παθεῖν ἔδει, οὐδέν ὑστέρησα, ἀλλ' ἐγώ τήν πείραν ἔδωκα τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς»* (Ε.Π.Ε. 20,60). Μετάφρασις: Ἄς μὴν ἐξετάζησιν αὐτό, ὅτι ἐγώ δέν εἶμαι τίποτα. Ἐκεῖνο νά βλέπῃς, ὅτι σ' ὅσα ἔπρεπε σεῖς νά κερδίσετε, καθόλου δέν ὑστέρησα, ἀλλ' ἐγώ προσέφερα τήν ἐμπειρία τῆς ἀποστολῆς μου.

● Ἀποτελεῖ μεγάλη ἀξία γιά τήν Ἐκκλησία καί τήν Ἱστορία ὁ Παῦλος, διότι τό θέλησε ὁ Θεός. Ὁ ἴδιος παραδόθηκε καί ἔγινε ὄργανο τοῦ Θεοῦ γιά τό μετασχηματισμό τοῦ κόσμου.

# Ἐλεύθεροι

## ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

### Ἀναστημένοι

**Ἄ**εωφόρο ἄνοιξε ὁ Χριστός μέ τήν Ἀνάστασί Του. Σίγουρα ὀδηγεῖ στόν οὐρανό. Δέν εἶναι πλέον ἄβατος ὁ οὐρανός. Θαυμάζουμε τή λεωφόρο τῆς Ἀναστάσεως. Πιστεύουμε στό ἔργο τῆς Ἀναστάσεως. Ἄλλά στήν πράξι; Ἀκολουθοῦμε τό σκοτεινό μονοπάτι τῆς ἀμαρτίας, κι ὄχι τό δρόμο τῆς Ἀναστάσεως. Βαδίζουμε στό κακοτράχαλο μονοπάτι τῆς πτώσεως καί καταπτώσεως.

Τήν ἔχουμε πάθει πολλές φορές. Ματωθήκαμε. Τσακιστήκαμε. Κλάψαμε. Κι ὁμως μυαλό δέν βάλαμε.

Φτάνει πιά!

Καιρός γιά πνευματική ἀνάστασι. Ὅσοι ἀνασταίνονται ἐν ζωῇ, αὐτοί ἀνασταίνονται καί πεθαμένοι. Ἐτσι λέει ὁ Παῦλος: «Ὡσπερ ἠγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν διά τῆς δόξης τοῦ πατρός, οὕτω καί ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν» (Ρωμ. στ' 4).

Ἡ πνευματική ἀνάστασις εἶναι τό μεγαλύτερο θαῦμα.

Τό ζοῦμε ἐπαναλαμβανόμενο μέσα στόν Ἐκκλησία.

● Βλέπουμε ἀμαρτωλούς νά γίνονται ὄσοι.

● Θυμώδεις νά γίνονται ἤρεμοι.

● Σαρκομανεῖς νά γίνονται σεμνοί.

● Μέθυσους νά γίνονται ἐγκρατεῖς.

● Φιλάργυρους νά γίνονται ἐλεήμονες.

● Ἀσώτους νά γίνονται συνειδητοί χριστιανοί.

● Βλέπουμε ἀνθρώπους, πού ἦσαν ἄγριοι, νά γίνονται ἅγιοι.

● Σκλαβωμένους λαούς νά ἐλευθερώνονται.

● Τήν Ἐκκλησία, θαμμένη στίς κατὰ κάμψες, ν' ἀνασταίνεται.



Βλέπουμε στό παρελθόν καί σήμερα. Γιατί ἀμφιβάλλουμε, ὅτι θά δοῦμε καί στό μέλλον;

● Θά δοῦμε πονεμένους, ν' ἀνασταίνονται μέ μιά ἀνείπωτη χαρά.

● Θά δοῦμε νέους, πεθαμένους ἀπ' τά ναρκωτικά, ν' ἀνασταίνονται.

● Θά δοῦμε φίλους καί γνωστούς, ἀδιάφορους πνευματικά, ν' ἀνασταίνονται καί νά ζωηρεύουν.

● Θά δοῦμε πολλές ἀναστάσεις ἀκόμα. Ἀρκεῖ νά πιστεύουμε.

**ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!**

### Λιποτάκτες τῆς Ἀναστάσεως

**Ἢ** ἀλή Ἀνάστασι! Εὐχόμαστε προτοῦ νά ἔλθῃ ἡ γιορτή τοῦ Πάσχα, πού γιορτάζουμε τή ζωηφόρο Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ. Πότε θά ἔλθῃ ἡ Ἀνάστασις; Ἡ λαχτάρα τῶν πιστῶν. Καί ὅταν ἔρχεται ἡ Ἀνάστασις, τότε οἱ περισσότεροι τήν... ἐγκαταλείπουν. Φεύγουν.

● Στ' ἀλήθεια, ποῦ ἄλλο γεγονός εἶναι μεγαλύτερο καί σπουδαιότερο ἀπό τήν Ἀνάστασι, ὥστε ν' ἀξίζη γι' αὐτό τό γεγονός νά ἐγκαταλείπουν τό **πανηγύρι τῆς Ἀναστάσεως**; Εἶναι τόσο, λοιπόν, ἰσχυρό τό ἔθιμο, ὥστε νά φεύγουν «χριστιανοί» μόλις ἀκουστῇ τό «Χριστός Ἀνέστη»; Εἶναι τόσο δυνατή ἡ γαστριμαργία, ὥστε νά ἐγκαταλείπουν τό Πασχάλιο Δεῖπνο τῆς Ἀναστάσιμης λειτουργίας, γιά τή... μαγειρίτσα; Δέν μποροῦν νά «ἐγκρατευθοῦν» δύο ὥρες ἀκόμα, ὥστε νά μή φανοῦν ὑλιστές καί φανοῦντες; Εἶναι τέτοια ἡ πίεσις συγγενικῶν προσώπων, πού ἐκβιάζουν στό νά φύγουν μέ τό πρώτο «Χριστός Ἀνέστη»,



για νά παρακαθίσουν όλοι μαζί στό κοσμικό τραπέζι;

• Στ' ἀλήθεια, αὐτοί οἱ «φτηνοί» λόγοι κάνουν τήν πλειονοψηφία τῶν λεγομένων «ὀρθοδόξων» νά ἐγκαταλείπουν τήν Ἀνάστασι καί τόν Ἀναστάντα τή νύκτα τοῦ Πάσχα; Μήπως στήν **ἐπιπολαιότητα** καί κοσμικότητα πρέπει νά προστεθῆ καί ἡ **ἄγνοια**; Μήπως ἀγνοοῦν, ὅτι ἡ **Ἀνάστασις εἶναι ἡ ζωὴ μας**;

• Τά ἐρωτήματα γίνονται τραγικότερα. Μήπως οἱ περισσότεροι δέν πιστεύουν στήν Ἀνάστασι, στοῦ Χριστοῦ τήν Ἀνάστασι, ἀφοῦ ἡ δική Του εἶναι ἡ δική μας ἀνάστασις; Ὅσοι πιστοί, χαίρονται μέ ἀνεκκλήτη χαρά, ἀφοῦ ὁ Χριστός εἶναι ὁ «**πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν**» (Κολοσ. α' 18. Ἀποκ. α' 5).

Ἅφοῦ «**χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται τῆς ἀναστάσεως τήν πείραν εἰληφότα**» (αἶνος γ' ἤχου).

Ἅφοῦ ὁ Χριστός ἀναστήθηκε **μέ μᾶς, μαζί μέ μᾶς καί γιά μᾶς** (Ἐφεσ. β' 6).

Ἅφοῦ «**Ὅσοι πιστοί, γιορτάζουν ὅπως τονίζει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἐορτάσωμεν τήν ἐορτήν ταύτην τήν μεγίστην καί λαμπράν, ἐν ἧ ἀνέστη ὁ Κύριος. Ἐορτάσωμεν δέ αὐτήν φαιδρῶς ὁμοῦ καί θεοσεβῶς. Ἀνέστη γάρ ὁ Κύριος, καί τήν οἰκουμένην ἑαυτῷ συνέστηκεν· αὐτός μὲν ἀνέστη, τοῦ θανάτου τὰ δεσμά διαρρήξας» (Ε.Π.Ε. 36,158). Μετάφρασις: Ἅς γιορτάσουμε αὐτή τή λαμπρή καί ὕψιστη γιορτή τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Ἅς τήν γιορτάσουμε καί μέ λαμπρότητα, ἀλλά καί μέ σεμνότητα. Διότι ἀναστήθηκε ὁ Κύριος, καί συγκέντρωσε πάνω Του ὅλη τήν οἰκουμένη. Αὐτός ἀναστήθηκε καί ἔσπασε τὰ δεσμά τοῦ θανάτου.**

• Ὅσοι ὅμως δέν εἶναι συνειδητά πιστοί καί τούς χαρακτηρίζει **ὀλιγοπιστία** ἢ χλιαρότητα, αὐτοί χωρίς ἴσως νά τό καταλαβαίνουν, προστίθενται στους ἐχθρούς τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως. Πότε φεύγουν ἀπό τό προαῦλιο τῆς ἀναστάσιμης Ἐκκλησίας; Ὅταν ψάλλεται ὁ στίχος: «**Ἀναστήτω ὁ Θεός καί διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ**». Διασκορπι-

ζονται μέ μιά λαμπάδα στό χέρι! Τί νά τήν κἀνης τήν ἄψυχη λαμπάδα στό χέρι, πού κι αὐτή σέ λίγο θά σβήσῃ, ὅταν στό μανουάλι τῆς ψυχῆς εἶναι σβησμένες ἡ **πίστις** καί ἡ **ἐλπίδα** τῆς Ἀναστάσεως;

• Εἶναι βέβαια παρήγορο τό γεγονός, ὅτι τά τελευταῖα χρόνια παρατηρεῖται μεγαλύτερη παραμονή πιστῶν στήν Ἀναστάσιμη Λειτουργία.

Καί ἐδῶ βρίσκεται ἡ δυνατότητα τῶν λειτουργῶν. Καλοῦνται οἱ **λειτουργοί** νά **διαφωτίζουν** ἐγκαίρως τούς ἐνοριτες γιά τό πόσο ἀσέβεια εἶναι νά **λιποτακτοῦν** τή νύκτα τῆς Ἀναστάσεως. Ἐπίσης παρακαλοῦνται οἱ λειτουργοί νά τελοῦν μέ **ἱεροπρέπεια** καί ἐλκυστικότητα τή χαρούμενη μικρή ἀγρυπνία τοῦ Πάσχα. Ἅς ἀποφεύγουν καί τά δύο ἄκρα. Οὔτε πολύ ἀργά, ἀλλ' οὔτε καί λειτουργικό... τρέξιμο!

Ἀνάστασις! Ἅς τήν χαροῦμε καί τό Πάσχα, ὅπως καί κάθε Κυριακή. Ἄλλωστε ζοῦμε μέ τήν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως. Εἶναι αὐτή, πού θά μᾶς χαρίσῃ τήν αἰώνια ζωή.

### Γερνάει καί φθίνει ἡ Ἑλλάδα



τίτλος τῆς ἐφημερίδας, πού δημοσιεύει τά ἐφιαλτικά στοιχεῖα, εἶναι: «Ἡ Ἑλλάδα γερνάει καί φθίνει συ-

## ΙΩΑΝΝΗΣ Ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός  
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης Ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου  
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

[www.ioannisvaptistis.gr](http://www.ioannisvaptistis.gr)

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: [info@ioannisvaptistis.gr](mailto:info@ioannisvaptistis.gr)

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας, 25 Μαρτίου 124, Περιστέρι

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδά καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

νεχῶς» («Καθημερινή», 13 Μαρτ. 2016). Τό χειρότερο είναι, ὅτι δέν φαίνεται ν' ἀνησυχούμε γιά τό γεγονός, πού λέγεται **ὑπογεννητικότητα**, γιά τό μελαγχολικό **δημογραφικό** φαινόμενο, γιά τόν ἐθνικό ἀφανισμό. Σημειώνουμε μερικά ἀπό τά δημοσιευθέντα ἐπίσημα στοιχεία:

- Ὁ ὀλικός δείκτης γονιμότητας (ὁ μέσος ἀριθμός ζώντων παιδιῶν, πού θά γεννηθῆ μιά γυναίκα στή διάρκεια τῆς ἀναπαραγωγικῆς ζωῆς της) γιά τό 2014 στήν Ἑλλάδα ἦταν 1,30. Νά σημειωθῆ, ὅτι γιά νά ἐπιτευχθῆ τό ἐπίπεδο «ἀντικατάστασης γενεῶν», πρέπει νά εἶναι 2,1.

- Γιά νά **συντηρηθῆ** ἕνα ἔθνος, πρέπει τουλάχιστον οἱ θάνατοι νά μὴν ὑπερβαίνουν τίς γεννήσεις. Γιά ν' **αὐξηθῆ** πληθυσμιακά, πρέπει οἱ γεννήσεις νά εἶναι περισσότερες ἀπό τοὺς θανάτους. Ὅταν οἱ θάνατοι ὑπερβαίνουν τίς γεννήσεις, τότε τό ἔθνος καταδικάζεται σέ μαρασμό καί εἶναι «ἐγγύς ἀφανισμοῦ».

- Τό 2013 οἱ **γεννήσεις** στήν Ἑλλάδα ἦσαν 94.134. Γιά πρώτη φορά ὁ ἀριθμός τῶν γεννήσεων ἦταν πενταψήφιος. Τό 2014 ἔπεσε καί ἄλλο ὁ ἀριθμός τῶν γεννήσεων (92.149). Οἱ **θάνατοι** τό 2014 ἦσαν 113.740, δηλαδή 21.000 περισσότεροι ἀπό τίς γεννήσεις!

- Ἀπό τή μεταπολίτευσι καί μετά, «χρυσή» χρονιά τῶν γεννήσεων ὑπῆρξε τό 1980 μέ 148.134 γεννήσεις. Ἐκτοτε ξεκινάει μιά σταδιακή πτώσις τῶν γεννήσεων. Μικρὴ ἐξάιρεσις τό ἔτος 2008 μέ 115.302 γεννήσεις.

- Στίς αἰτίες μειώσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἄς προστεθῆ καί ἡ φυγὴ Ἑλλήνων στό ἐξωτερικό. Τό 2014 εἶχαμε 106.804 Ἑλληνες **μετανάστες** στό ἐξωτερικό!

- Ἐνα ἄλλο ἀνησυχητικό στοιχεῖο ἀφορᾷ στόν τρόπο συγκροτήσεως οἰκογενείας. Ἀπό τοὺς **53.105 γάμους**, πού τελέσθησαν τό 2014, λιγώτεροι ἀπό τοὺς μισοὺς εἶναι οἱ λεγόμενοι «**θρησκευτικοί**» γάμοι, πού εὐλογήθηκαν ἀπό τήν Ἐκκλησία (26.190 ἔναντι 26.915 τῶν λεγομένων «**πολιτικῶν**» γάμων).

Ἀπό τό ἕνα μέρος «βαυκαλιζόμαστε, ὅτι τό 98% τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι ὀρθόδο-

ξοι χριστιανοί, καί ἀπό τό ἄλλο οἱ μισοὶ ἀποστρέφονται ἐπίσημα τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία καί στρέφονται πρὸς τό... δημαρχεῖο! Καί βεβαίως ὑπάρχουν καί πολλοὶ (1.573 τό 2014), πού συζοῦν «οἰκογενειακά» μέ **«σύμφωνο συμβίωσης»!**

- Γιά τὰ αἷτια τῆς ὑπογεννητικότητας πολλοὶ θεωροῦν ὡς πρῶτο αἷτιο τό **οἰκονομικό**. Καί βεβαίως κανεὶς δέν ἀμφιβάλλει, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἀντοχὴ τῶν περισσοτέρων ἔχει μειωθῆ στό ἐλάχιστο. Ἄλλὰ καί κανεὶς δέν μπορεῖ νά ἀρνηθῆ, ὅτι πρὶν ἀπό μερικές δεκαετίες τό βιοτικό ἐπίπεδο τῶν Ἑλλήνων ἦταν χειρότερο, ἀλλ' ἐν τούτοις οἱ οἰκογένειες εἶχαν πολλὰ παιδιά, καί οἱ περισσότερες ἦσαν **πολύτεκνες**.

- Ἡ ὀλιγοπαιδία κυρίως ὀφείλεται στήν **ὀλιγοπιστία** καί στήν ἐπιλογή **ὀλιστικῆς** ζωῆς.

### *Συνωμοσία ἢ αὐτογνωσία;*

**Γ**υνέχεια στό προηγούμενο. Ἡ Ἑλλάδα φθίνει πληθυσμιακά, φτωχαίνει οἰκονομικά, ἀποχριστιανίζεται πνευματικά. Καί σάν νά μὴν ἔφταναν τὰ ἐπιπολάζοντα κακά, μᾶς ἦρθαν καί οἱ **πρόσφυγες** καί οἱ **μετανάστες**.

- Ἡ **ἀγάπη** βεβαίως ἐπιβάλλει νά τοὺς ταῖσουμε καί νά τοὺς στεγάσουμε. Ἄλλὰ προσωρινά, γιά λίγο. Ὁ ἐγκλωβισμός δεκάδων χιλιάδων μεταναστῶν στό χῶρο τῆς Ἑλλάδος προκαλεῖ τεράστια προβλήματα. Ἦδη ἔχουν ἀνάγλυφα φανῆ ζητήματα οἰκονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀκόμα καί ἀπό λεγομένους «ἀλληλέγγυους» καί προσφέροντες, ζητήματα ἀσφαλείας, ζητήματα ὑγιεινῆς, ζητήματα ἀγρίων διαθέσεων...

- Ἦλθαν σέ ἀθλία κατάστασι, γιά νά περάσουν τὰ σύνορα καί νά προωθηθοῦν σέ χῶρες τῆς Εὐρώπης. Καί ὅταν διαπίστωσαν, ὅτι βρίσκονται **ἐγκλωβισμένοι**, ὕστερα ἀπό λίγες ἡμέρες ἤρεμης ἀναμονῆς, ἀγρίεψαν! Προβαίνουν σέ διαπληκτισμούς μεταξύ τους, σέ πορείες, σέ καταλήψεις, ἀκόμα καί σέ ἀπειλές κατὰ ἀνθρώπων ζωῶν.

• **Ἡ Ἐκκλησία;** Ὅ,τι μπορεῖ προσφέρεται σέ φαγητό καί λοιπή φροντίδα.

• **Τό Κράτος;** Εἶναι ἀδύνατον νά ἀντιμετωπίσει τό κύμα τῶν προσφύγων, πού συνωστίζονται σέ εἰδικούς χώρους φιλοξενίας (hot spots). Ἄλλοτε πάλι φαίνεται σάν νά μή μπορῇ (ἢ σάν νά μή θέλῃ) νά λάβῃ μέτρα γιά κάποιο περιορισμό ἐπικινδύνων κινήσεών τους. Καί ἄλλοτε προβαίνουν ὑπουργοί του σέ ἀπαράδεκτες δηλώσεις, ὅπως ἐκεῖνη ἀρμοδίου ὑπουργοῦ: «*Μέ τούς μετανάστες θά ἔχουμε λύσι στό δημογραφικό...*»!

• Βέβαια ὑπάρχουν καί ἐκεῖνοι, πού **συνωμοσιολογοῦν**. Βλέπουν, δηλαδή, κάποιο σχέδιο ξένων καί «σκοτειῶν» δυνάμεων γιά ἀλλοίωσι τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος, γιά **ἰσλαμοποίησι** τῆς χώρας μας. Βλέπουν διά μεταναστῶν μουσουλμάνων στόν τόπο μας ἐπέκτασι τῆς... Τουρκίας! Παντοῦ βλέπουν ἕνα πονηρό σχέδιο, τοῦ ὁποῦ ἐκούσιοι ἢ ἀκούσιοι ἐκτελεστές εἶναι οἱ κυβερνῶντες! Ἀκόμα καί τήν ἐπίσκεψι τοῦ **Πάπα Φραγκίσκου** στή Λέσβο (16 Ἀπριλίου 2016) τήν βλέπουν καχύποπτα!

• Ὡς πρὸς τήν ἐπίσκεψι τοῦ Πάπα (μαζί μέ τόν Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο, τόν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἱερώνυμο καί τόν πρωθυπουργό κ. Τσίπρα) θά θέλαμε νά τήν δοῦμε ἀπλά, ὡς μία «ἀνθρωπιστική» κίνησι, πού δέν κρύβει κάποιο δόλο...

• Ὡς πρὸς τοὺς συνωμοσιολογοῦντες, ἔχουμε νά ποῦμε κάτι σοβαρό. Δέν χρειάζονται σχέδια ξένων γιά τήν ἀλλοίωσι τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ καί τήν ἄλωσι τῆς πατρίδος μας. Ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, οἱ Ἕλληνες («ὀρθόδοξοι χριστιανοί») **ἔχουμε σχεδιάσει τόν ἀφανισμό τῆς Ἑλλάδος**.

Καί ἐξηγοῦμεθα:

• Οἱ **ἐκτρώσεις**, μέ τίς ὁποῖες σκοτώνονται 250.000 περίπου ἑλληνόπουλα τό χρόνο (ἀφανίζουμε, δηλαδή, μία πόλι σάν τήν Πάτρα!), ἀπό Ἕλληνες δέν ἐνεργοῦνται; Εἶναι οἱ ἐκτρώσεις ξενοκίνητο σχέδιο ἢ εἶναι **μαζική ἐθνοκτονία** μέ κυρίως ἐνόχους τοὺς Ἕλληνες;

• Ἡ **ἀποφυγή τῆς τεκνογονίας** εἶναι ξενόφερο σχέδιο; Λαός καί κλῆρος εἶ-

μαστε οἱ μεγάλοι καί ἀποκλειστικοί ἔνοχοι τῆς ὑπογεννητικότητας. Ὅπως πάμε, σέ μερικές δεκαετίες, θά εἶναι τόσο ἀραιωμένος ὁ πληθυσμός μας, ὥστε τό χωροταξικό κενό θά τό καλύψουν ἄλλες φυλές. Θά εἶναι οἱ ἐναπομείναντες Ἕλληνες **μειονότητα** στόν τόπο τους!

Εἴμαστε οἱ **μεγάλοι ἔνοχοι**. Γιά νά ζοῦμε ἐμεῖς καλοπερασάκινα, πρέπει νά πεθάνῃ τό μέλλον τῆς Ἑλλάδος!

• **Λύσις;**

Νά παραδώσουμε τό θέλημά μας στό **θέλημα τοῦ Θεοῦ**. Σχέδιο γιά νά ζήσῃ ὁ τόπος ἔχει ὁ Θεός. Ἀλλά τό σβήθουμε μέ τόν δικό μας **«οἰκογενειακό προγραμματισμό»!**

### **Ἔνας Ἀπρίλης χωρίς Ἀνάστασι!**

**Μ**εγάλο Σάββατο! 30 Ἀπριλίου! «*Τήν θεόσωμον ταφήν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τήν εἰς Ἄδου καθοδον ἐορτάζομεν...*». Ἡ γῆ καλύπτει ἐκόντα τόν Δημιουργό. Σιωπή παντοῦ καί ἀναμονή. Αὕτη ὁμως εἶναι ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ **Ἀπριλίου**.

• Τοῦ λείπει μιά ἡμέρα μόνο, ἀλλά ἡ πιό σημαντική, ἡ Κυριακή τοῦ Πάσχα. Θά μπορούσαμε ἄραγε νά ἀναλογιστοῦμε, πῶς θά ἦταν ἡ ζωή μας χωρίς τή σιγουριά κατά τήν ἀναμονή τῆς Ἀναστάσε-

### **Ὅσοι μποροῦν, στέλνουν τά 10 εὐρώ ἐτησίως**

Θά διευκολυνθῇ ἡ ἐκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας, ἂν οἱ φίλοι ἀναγνώστες στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος **2016**.

• Στό λογαριασμό:

**0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.**

**IBAN: GR 7902602360000390100353548**

• Στό λογαριασμό:

**123002002008865 ALPHA BANK.**

**IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865**

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

• Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**

ως; Είναι μάλλον αδύνατο για μᾶς νά ἔλθουμε στη θέσι τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ, νά ἀντιληφθοῦμε τί ἔνωσαν οἱ μαθητές Του καί ὅλοι ὅσοι Τόν εἶχαν ἀκολουθήσει βλέποντάς Τόν «νεκρόν, γυμνό, ἄπνου».

• Ἐμεῖς ἔχουμε τή **μαρτυρία** τῶν Ἀποστόλων, τήν **πεῖρα** τῆς Ἐκκλησίας 20 αἰῶνων. Σέ κάθε Λειτουργία ἐπαναλαμβάνεται τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως. Ἡ πέννα καί ὁ λόγος χιλιάδων ἀνθρώπων ἔχουν βεβαιώσει μέ ἀτράνταχτα, λογικά ἐπιχειρήματα τό γεγονός αὐτό. Καί κυρίως νέφη Ἁγίων τό ἔχουν ἐπιβεβαιώσει μέ τήν ἀναστημένη ζωή τους καί μέ τόν ὀσιακό ἢ μαρτυρικό θάνατό τους.

• Παρά ταῦτα, θά μπορούσαμε γιά λίγο νά σιωπήσουμε καί νά ἀναλογιστοῦ-

με, πῶς θά ἦταν ἡ ζωή μας χωρίς τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως! Χωρίς τό γεγονός τοῦ κενοῦ μνημείου! Χωρίς τό γεγονός τοῦ χαρμοσύνου μηνύματος τῶν ἀγγέλων! «Τί ζητεῖτε τόν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη»!...

• Στόν φετινό μας Ἀπρίλη λείπει αὐτή ἡ μιὰ ἡμέρα, **«ἡ μιὰ τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλῆς καί κυρία»**. Θά μᾶς τήν προσφέρῃ μέ ἀπόλυτη φυσικότητα ὁ Μᾶης. Δέν θά μείνουμε χωρίς Ἀνάστασι! Θά ἦταν τραγικό... Ὁ ἀπόστ. Παῦλος ἔχει ἐκφράσει αὐτή τήν τραγικότητα μέ σαφήνεια: «Εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, ματαῖα ἡ πίστις ἡμῶν»...

**Καλή Ἀνάστασι!**

(ἀπό τό περιοδικό «Ἐνοριακή Ἐβλογία», φ. Ἀπριλίου 2016)

## Κατασκήνωση 2016 Ἁγίου Στεφάνου Περαχώρας Λουτρακίου



**Ἀγόρια Δημοτικοῦ**  
28 Ἰουνίου - 7 Ἰουλίου

**Ἀγόρια Γυμνασίου-Λυκείου**  
8-21 Ἰουλίου

**Κορίτσια**

22 Ἰουλίου - 4 Αὐγούστου

Πληροφορίες στά τηλέφωνα:  
2103212713, 2109765440

## Προσφορά

Πασχαλινή προσφορά γιά τοὺς ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας.

• Οἱ 14 ἐπιστολές τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ἐρμηνευμένες ἀπό τόν ἀρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκη, σέ ἐπτά τόμους καλλιτεχνικῆς βιβλιοδεσίας, ἀπό 140, μόνο 80 εὐρώ. Ἡ προσφορά ἀποστέλλεται ἐπί ἀντικαταβολῆ μέ δῶρο τὰ ταχυδρομικά ἔξοδα.

• Πληροφορίες καί παραγγελίες στά τηλέφωνα:  
2103212713 καί 2109765440.

